

[Pla Dahl]

forskel fra industriministerens forslag er det nu Danmarks Nationalbank, der skal holde for, men det er jo altså igen skatteyderne, der skal betale.

Som tidligere nævnt mener vi overhovedet ikke, at der bør lovgives på dette område, og vi kan som følge heraf naturligvis heller ikke gå ind for Socialdemokratiets forslag.

Erling Olsen (S):

Jeg takker for de bemærkninger, der er faldet. Jeg kan af diskussionen her, også om de to foregående punkter, drage følgende konklusioner:

Der er ikke flertal for vort forslag om at styrke samfundsrepræsentationen. Det beklager jeg. Der er almindelig enighed om hensigterne med en indskydergaranti. Der er forskellige teknikker, men der er vilje til fordomsfrit at se på, hvordan vi kan finde en fællesnævner for vore hensigter og en teknik, som er tilfredsstillende ud fra de forskellige hensyn, vi har opstillet.

For så vidt angår styrkelsen af Banktilsynet kvantitativt og kvalitativt synes der også at være almindelig enighed. Jeg mener dog, det er vigtigt at føje til i den øjeblikkelige situation, at der ikke i forslaget ligger nogen kritik af de personer, der er beskæftiget i Banktilsynet. Der ligger en fornemmelse af, at det nuværende system under de nuværende tekniske og institutionelle forhold er utilstrækkeligt. Det er nogle systemfejl, vi skal rette, ikke nogle personer, vi skal forfølge.

Der er videre, synes jeg, enighed om, at vi skal styrke den eksterne og den interne revision, ikke ved at skabe et nyt revisionsbureaukrati ved at dyngede en masse ekstra revisortimer ovenpå, men ved at benytte moderne revisions-teknik til at lave systemerne bedre.

På denne baggrund glæder vi os i Socialdemokratiet meget til udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslut-

ning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 43:

Forslag til lov om egnsudvikling.
Af industriministeren (Nils Wilhjelms).
(Fremsat 28/10 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

Det er kun to år siden, at loven om egnsudvikling blev revideret sidste gang. Dengang var Socialdemokratiet meget kritisk over for en række ændringer; ikke mindst de meget kraftige besparelser, som regeringen gennemførte ved samme lejlighed. Man fjernede dengang statslånsmuligheden og fjernede samtidig den pulje, som var blevet brugt til statslån, og oprettholdt udelukkende tilskuddelen.

Hvad gør man så nu? Nu har den nye industriminister åbenbart erkendt, at det egentlig var mest hensigtsmæssigt at have egnsudvikling i form af lån, og derfor vil man nu indføre lån igen. Men denne gang er det tilskuddene, det går ud over. Det, der var tilskud, bliver til lån, og endnu en gang oplever vi besparelser, fordi man oveni lægger nye opgaver, uden at der følger penge med.

Regeringens politik giver en fantastisk uro i de områder af landet, hvor man er afhængig af egnsudviklingsstøtten. I de fem år vi har haft den borgerlige regering, er bevillingerne til egnsudvikling mere end halveret, og det til trods for, at vi har et meget stort industripotentiale i disse områder, og til trods for, at vi som overordnet mål har, at hele befolkningen, også de, der bor i de mere tyndtbefolkede områder, skal have lige adgang til samfundets almindelige økonomiske, sociale og kulturelle udvikling.

Alene i forbindelse med lovændringen i 1985 sparede man netto 104 mio. kr. ifølge regeringens egne tal. Socialdemokratiet har hele tiden været imod, at egnsudviklingsaktiviteterne forringes. Det skete i 1985, og det sker nu igen, for samtidig med, at man skal klare de almindelige